

...

(Jak se dělá báseň)

Ještě počkej, houkl dolů mrak...

a v hrstích nesl déšť jak jemně mletý mák.

V té básni, kterou psal jsem někdy před deseti lety,
dívký byly nudlemi; bledé, ach, konaly výlety...

A měly zmoknout snad, snad v čase oběda,
což už se nedozvím, neb tenkrát, nevěda
jak dál, jsem báseň nedopsal.

– A hle: byvšími hrdiny dnes zaplněn je sál.

Setkání nudle s mákem na operačním stole;
představivost zvedá se supící jak golem.

Uzda má se trhá, praskají pláty železné,
hned v almaře se skrej', ven nelez, ne,

skryt ostaň, dokud pták neustrne v letu,
hle, už spatřil z výše svou vyvolenou větu:

*Setkání nudle s mákem na operačním stole
nemělo by po letech asi tolik bolet.*